

Arrest

nr. 267 919 van 7 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 8 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor verzoekster, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 9 juni 2020 België binnen met een paspoort en verzoekt op 2 december 2020 om internationale bescherming. Op 5 oktober 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben, etnisch Tamil te zijn, en afkomstig te zijn van Point Pedro in Jaffna, waar u woonde tot aan uw vertrek uit het land.

Op 18 mei 2019 trouwde u met T. S. (...), een Sri Lankaan die de Belgische nationaliteit verworven heeft. U vroeg naderhand de gezinshereniging aan, en kreeg hiertoe ook een visum voor België op 3 februari 2020. Op 24 februari 2020 kwam uw man naar Sri Lanka, maar hij werd ziek en is overleden op 18 mei 2020. Naderhand werd u door zowel uw eigen als uw schoonfamilie verstoten. U besloot daarom naar België te komen. U meent dat u in België beter zal kunnen aarden door de andere cultuur, en verwijst ook naar problemen die u zou kunnen kennen omwille van de redenen die uw man ertoe brachten het land te verlaten.

U kwam op legale wijze naar België op 9 juni 2020, en verzocht hier ook om internationale bescherming op 2 december 2020. Ter staving van uw relaas legt u voor: kopieën van uw Sri Lankaans paspoort en identiteitskaart, uw geboorte- en huwelijksakte en de overlijdensakte van uw man alsook vertalingen, en kopieën van een aantal documenten uit de gezinsherenigingsprocedure.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U geeft aan dat u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren omdat u daar gestigmatiseerd zou worden door uw (schoon-) familie. Voorts verwijst u ook naar problemen die u zou kunnen kennen omwille van de redenen waarom uw man indertijd het land verlaten had.

Wat betreft ten eerste de problemen die u aanhaalt via het profiel van uw man, dient hierover opgemerkt te worden dat deze geheel hypothetisch blijven. U kan geen enkel concreet element aanrijken omtrent problemen die u zou kunnen kennen omwille van uw man, hebt zelf nooit bedreigingen ontvangen of problemen gekend, en hebt eigenlijk ook geen idee waarom hij indertijd Sri Lanka heeft verlaten (CGVS p. 6, 7). U verwijst wel naar een broer van uw man die gesneuveld zou zijn in dienst van de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), maar ook hier blijft uw verwijzing volledig hypothetisch en kan er ook niet om de vaststelling heen dat u geen enkel detail over deze persoon kan aanreiken (CGVS p. 6, 9). U kan op basis van deze vage, louter hypothetische toekomstige problemen geen actuele gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maken.

U verwijst ten tweede naar moeilijkheden die u in Sri Lanka gekend zou hebben omdat u weduwe was geworden. Deze problemen zijn evenwel, als ze al voor waar genomen worden, want u toont deze beweerde problemen op geen enkele manier aan, waardoor het blote beweringen blijven, niet van dien aard dat ze vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin uitmaken, noch u blootstellen aan het risico ernstige schade te lijden zoals gedefinieerd in de definitie van subsidiaire bescherming. U haalt aan dat u na het overlijden van uw man door uw familie genegeerd werd, en niet langer uitgenodigd op evenementen. Uw schoonmoeder en uw schoonbroer zouden ook het contact verbroken hebben (CGVS p. 6, 7). Dit is betreurenswaardig, maar eenvoudigweg niet ernstig genoeg om internationale bescherming te rechtvaardigen. U bent van beroepsleeftijd, kinderloos, maakt geen melding van beroepsongeschiktheid, en hebt het middelbaar afgewerkt. U kan daarom geacht worden om voor uw eigen levensonderhoud te kunnen instaan, ook al is dit als alleenstaande vrouw in Sri Lanka mogelijk niet eenvoudig. U toont geenszins het tegendeel aan. Overigens wat betreft de mogelijke contacten die u nog met uw familie in Sri Lanka zou hebben (u heeft immers 7 zussen en 1 broer), verklaarde u initieel dat jullie geen ruzie hebben, maar na wat met u gebeurde (i.e. het overlijden van uw echtgenoot) jullie

niet veel meer met elkaar praten. Later beweerde u dan weer dat ze niet meer met u zouden praten. Toch verklaarde u tevens dat u vanuit België nog contact heeft met een zus (CGVS, p. 3, 5, 6). Het lijkt er dan ook sterk op dat u in Sri Lanka nog steeds over een sociaal netwerk beschikt.

De door u aangehaalde medische problemen (depressie), welke u trouwens ook op generlei wijze kan staven (CGVS p. 8) kunnen niet volstaan om de erkenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen. Voor de beoordeling van medische problemen an sich, dient men zich te richten tot de daartoe geëigende procedure, namelijk een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen aanvaard worden, daar ze wijzen op zaken zoals uw identiteit, nationaliteit, het overlijden van uw echtgenoot en uw gezinshereniging. Ze ondersteunen echter op geen enkele manier de door u ingeroepen vrees voor vervolging.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils.,

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven. U verklaarde overigens dat u Sri Lanka legaal, met gebruik van uw eigen paspoort verlaten heeft.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als weinig ernstig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongegrond karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoekster de schending aan van de materiële en de formele motiveringsplicht, van de artikelen "1 en 2 afdeling A" van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van het rechtszekerheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster haalt aan dat de situatie in Sri Lanka zeer onveilig is, dat zij er wordt aanzien als weduwe en er gediscrimineerd zal worden. Zij wijst op wat in een niet nader genoemd COI-rapport wordt gesteld over de algemene situatie in Sri Lanka en stelt dat er veel criminaliteit en geweld heerst.

Vervolgens gaat verzoekster verder in op de strijd die door de voormalige president van Sri Lanka werd gevoerd tegen de Tamiltijgers en de misdaden tegen de menselijkheid en mensenrechtenschendingen die daarbij werden begaan en waarover gerapporteerd werd door de VN. Verder wijst zij onder verwijzing naar niet nader genoemde recente krantenartikels op de vrees die onder de Tamilbevolking leeft om te worden gevisieerd door de huidige overheid.

Verzoekster zet vervolgens met betrekking tot haar persoonlijke situatie het volgende uiteen: "Verzoekster heeft schrik dat zij slachtoffer zal worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in Sri Lanka of ernstige bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van de problemen van haar overleden echtgenoot. Zijn broer was een vrijheidsstrijder van LTTE. Verzoekster heeft dit ook duidelijk aangegeven in haar persoonlijk onderhoud. Haar echtgenoot had het

vluchtelingenstatuut ontvangen omdat er aan zijn relaas niet getwijfeld werd. Het is dan ook niet onlogisch en zeer realistisch dat zijn echtgenote ook problemen kan hebben door de problematiek van haar overleden man. Gezien het dossier van haar echtgenoot tevens door het CGVS werd beoordeeld, had men met de elementen en het dossier terzake rekening moeten houden, moeten bekijken en in overweging nemen bij het nemen van deze beslissing en haar asielaanvraag.

Mede door deze problemen vreest verzoekster ernstige problemen bij repatriëring naar Sri Lanka. Zij is bovendien weduwe en wordt hierdoor gestigmatiseerd in haar land van herkomst. Er wordt gesteld dat dit niet op haar 'geschreven' staat, doch een weduwe dient in het zwart door het leven te gaan, waardoor dit door hun klederdracht wel degelijk zichtbaar is voor de buitenwereld. Het feit dat zij verstoten werd door beide kanten van de familie, maakt dat zij op niemand kan terugvallen. Zij heeft nog sporadisch contact met haar zus, doch zij is niet in de mogelijkheid om bij haar in te trekken gezien deze een eigen gezin heeft.

Tenslotte is men er van op de hoogte dat de huidige president van Sri Lanka Tamils helemaal niet gunstig gezind is. Er wordt ook gesteld dat deze wijziging in de grondwet gevolgen zal hebben voor de minderheidsgroepen, m.n. Tamils. LTTE wordt, ook in België, nog steeds aanzien als een terroristische groepering, waardoor aanhangers zwaar gestraft zullen worden. Ook andere Europese landen, alsook Amnesty International en Human Rights Watch kaarten aan dat de situatie in Sri Lanka van naderbij bekeken dient te worden.

Dat er een zeer gegronde vrees bestaat dat verzoekster blootgesteld zal worden aan onmenselijke behandelingen of straffen en dat dit absoluut in strijd is met artikel 3 EVRM.

Indien zij dient terug te keren wordt zij, bij arrestatie, gefolterd en mogelijks vermoord zeker eens men weet heeft van haar asielaanvraag en het feit dat haar overleden echtgenoot erkend vluchteling was.

Verzoekster heeft wel degelijk nood aan internationale bescherming en het is onaanvaardbaar dat verwerende partij dit weigert te onderzoeken!

Dat verzoekster niet kan terugkeren zonder werkelijk gevaar voor haar leven.

Bovendien schendt het CGVS het rechtszekerheidsbeginsel door te stellen dat verzoekster kan terugkeren naar zijn Sri Lanka, omwille van de, zogezegd, gewijzigde veiligheidssituatie zonder een individueel, grondig en actueel onderzoek uit te voeren.

Het CGVS heeft nagelaten om de veiligheidssituatie in India voor verzoekster te onderzoeken. Verzoekster heeft tevens duidelijk aangegeven dat zij als weduwe gediscrimineerd wordt. Ook dit element wordt door het CGVS niet onderzocht."

Verder licht verzoekster de verschillende criteria van het Verdrag van Genève toe en herhaalt zij daarbij de eerder door haar aangehaalde elementen. Wat betreft de beschermingsmogelijkheden in haar land van herkomst, betoogt verzoekster dat het duidelijk is *"dat Tamils (zelfs eenvoudige sympathisanten) geen steun kunnen inroepen in hun land aangezien het de overheid zelf is die de strijd tegen hen voert"*.

Voorts meent verzoekster dat de commissaris-generaal nalaat in de bestreden beslissing te motiveren waarom haar evenmin de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. Zij stelt dat niet ernstig getwijfeld kan worden aan het feit dat zij wel degelijk problemen kent of zal kennen omwille van de hoger vermelde feiten en dat *"de motivering van het CGVS m.b.t. de subsidiaire bescherming manifest ontoereikend is op dit vlak"*. Zij wijst er verder op dat zij een visum voor gezinshereniging met haar echtgenoot, een erkend vluchteling, bekam en met dit visum legaal naar België reisde. Zij herhaalt dat indien zij dient terug te keren naar haar land van herkomst, zij als weduwe zal worden gediscrimineerd en dat zij door haar familie verstoten werd en er dus niet op kan terugvallen. Zij geeft aan dat ze slechts sporadisch contact heeft met haar zus, doch dat dit niet geweten is door de rest van de familie, waardoor zij ook niet bij haar terecht kan. Verder benadrukt verzoekster dat haar overleden echtgenoot erkend werd als vluchteling, dat dit feit en de elementen in zijn dossier in overweging dienen te worden genomen *in casu* omdat zij hierdoor ook problemen kan krijgen met de overheid, dat haar schoonbroer als vrijheidsstrijder is overleden en dat aanhangers van de *Liberation Tigers of Tamil Eelam* (hierna: LTTE) niet warm worden onthaald door de Sri Lankaanse overheid en de mond worden gesnoerd. Verzoekster haalt tevens aan dat de president geen kritiek op zijn beleid duldt en dat andere Europese landen de VN-Veilighedsraad hebben gevraagd om de veiligheidssituatie en de inbreuken op de mensenrechten te onderzoeken.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, en minstens de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift worden stukken in verband met de algemene situatie in Sri Lanka als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in. Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) zij er niet in slaagde aannemelijk te maken dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet nu (i) de door haar aangehaalde problemen in verband met het profiel van haar man geheel hypothetisch blijven, (ii) de problemen die zij in Sri Lanka gekend zou hebben omdat zij weduwe was geworden op geen enkele manier worden aangetoond en niet van dien aard zijn dat ze vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin uitmaken of haar blootstellen aan het risico ernstige schade te lijden zoals gedefinieerd in de definitie van subsidiaire bescherming, (iii) de door haar aangehaalde medische problemen, die zij ook op generlei wijze kan staven, niet kunnen volstaan om toekenning van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen, en (iv) de door haar neergelegde documenten op geen enkele manier de door haar ingeroepen vrees voor vervolging ondersteunen, omdat (B) uit een analyse van de beschikbare informatie niet blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming, noch dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, en omdat (C) zij geen elementen aanbrengt waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan.

Verzoekster spreekt zichzelf tegen in haar verzoekschrift waar zij enerzijds beweert dat er in de bestreden beslissing niet werd gemotiveerd waarom haar de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd werd doch anderzijds stelt dat de motivering met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus "*manifest ontoereikend*" is. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat wel degelijk gemotiveerd werd waarom zij niet in aanmerking komt voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, met name omdat (i) zij zich te dezen slechts baseert op haar vluchtmotieven, die ongegrond werden bevonden, zodat haar de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet niet kan worden toegekend en omdat (ii) zij geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, zodat haar evenmin de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend op die grond.

Een schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster verklaart een etnische Tamil te zijn en haar land van herkomst, Sri Lanka, te hebben verlaten nadat zij verstoten werd door zowel haar eigen familie als die van haar in 2020 overleden echtgenoot, een Sri Lankaan die de Belgische nationaliteit verworven had en met wie zij van plan was naar België te komen in het kader van gezinshereniging. Verzoekster meent dat zij in België beter zal kunnen aarden door de andere cultuur en verwijst tevens naar problemen die zij in haar land van herkomst zou kunnen kennen omwille van de redenen die haar man ertoe brachten het land te verlaten.

Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legde verzoekster in de loop van de administratieve procedure fotokopieën neer van haar paspoort, van haar identiteitskaart, van haar geboorteakte, van haar huwelijksakte, van de overlijdensakte van haar echtgenoot, van Engelse vertalingen van deze documenten en van documenten uit het gezinsherenigingsdossier van haar echtgenoot (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, map met 'documenten').

Deze stukken kunnen dienen ter staving van verzoeksters identiteit, het overlijden van haar echtgenoot en de aanvraag tot gezinshereniging in België. Deze elementen staan *in casu* niet ter discussie, doch hebben geen betrekking op de door verzoekster aangehaalde redenen voor het vertrek uit haar land van herkomst en haar vrees bij terugkeer. Deze documenten volstaan op zich dan ook niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoeksters vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of verzoeksters verklaringen voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie met betrekking tot haar land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoekster geen redenen aanhaalt die erop wijzen dat zij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin heeft.

Vooreerst toont verzoekster niet *in concreto* aan dat zij in haar land van herkomst enig risico loopt om te worden vervolgd of geïsoleerd omwille van de vermeende associatie met haar overleden echtgenoot of de LTTE. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, kan verzoekster niet concreet duiden welke problemen haar man destijds in Sri Lanka gekend heeft waardoor hij het land diende te verlaten. Zij kan enkel aangeven dat haar man als vluchteling naar België kwam en dat een broer van hem sneuvelde in dienst van de LTTE. Over deze broer weet verzoekster verder geen enkel detail te vertellen. Zij beschikt ook over geen enkele concrete aanwijzing dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst problemen zou kunnen krijgen omwille van haar man (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, 7 en 9). Verzoekster staat haar bewering als zou haar overleden echtgenoot in België het vluchtelingenstatuut hebben verkregen en de motieven op grond waarvan hem deze beschermingsstatus hem zou zijn verleend niet. De Raad benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om de elementen waarop zij haar verzoek om internationale bescherming baseert dient te staven met dienstige stukken en informatie, waartoe zij in gebreke blijft.

Wat betreft de moeilijkheden die verzoekster in haar land van herkomst zou hebben gekend als gevolg van het feit dat zij weduwe is geworden, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Deze problemen zijn evenwel, als ze al voor waar genomen worden, want u toont deze beweerde problemen op geen enkele manier aan, waardoor het blote beweringen blijven, niet van dien aard dat ze vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin uitmaken, noch u blootstellen aan het risico ernstige schade te lijden zoals gedefinieerd in de definitie van subsidiaire bescherming. U haalt aan dat u na het overlijden van uw man door uw familie genegeerd werd, en niet langer uitgenodigd op evenementen. Uw schoonmoeder en uw schoonbroer zouden ook het contact verbroken hebben (CGVS p. 6, 7). Dit is betreurenswaardig, maar eenvoudigweg niet ernstig genoeg om internationale bescherming te rechtvaardigen. U bent van beroepsleeftijd, kinderloos, maakt geen melding van beroepsongeschiktheid, en hebt het middelbaar afgewerkt. U kan daarom geacht worden om voor uw eigen levensonderhoud te kunnen instaan, ook al is dit als alleenstaande vrouw in Sri Lanka mogelijk niet eenvoudig. U toont geenszins het tegendeel aan. Overigens wat betreft de mogelijke contacten die u nog met uw familie in Sri Lanka zou hebben (u heeft immers 7 zussen en 1 broer), verklaarde u initieel dat jullie geen ruzie hebben, maar na wat met u gebeurde (i.e. het overlijden van uw echtgenoot) jullie niet veel meer met elkaar praten. Later beweerde u dan weer dat ze niet meer met u zouden praten. Toch verklaarde u tevens dat u vanuit België nog contact heeft met een zus (CGVS, p. 3, 5, 6). Het lijkt er dan ook sterk op dat u in Sri Lanka nog steeds over een sociaal netwerk beschikt.”

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift op summiere wijze stelt dat zij in haar land van herkomst als weduwe zal worden gediscrimineerd en gestigmatiseerd. In zoverre zij verwijst naar de manier waarop zij door haar (schoon)familie zou zijn bejegend na de dood van haar man, is ook de Raad van oordeel dat deze feiten, hoe betreurenswaardig ook, niet ernstig genoeg zijn om de toekenning van een internationale beschermingsstatus te rechtvaardigen. Dat zij als weduwe in het zwart gekleed door het leven dient te gaan waardoor dit voor de buitenwereld zichtbaar is, is een loutere bewering die zij op geen enkele wijze staft of onderbouwt. Zij licht overigens niet toe in welke zin dit haar aan vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zou onderwerpen. Verzoekster herhaalt verder dat zij als gevolg van de vermeende verstoting door beide kanten van de familie op niemand meer kan terugvallen. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangestipt, blijkt uit haar verklaringen dat zij nog contact heeft met minstens één zus (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). In haar verzoekschrift relateert verzoekster dit contact door het als “sporadisch” te omschrijven. Zij beweert verder dat zij niet bij haar zus zou terecht kunnen, maar geeft hiervoor wisselende verklaringen. Eerst haalt zij als reden aan dat haar zus een eigen gezin heeft, om verder in haar verzoekschrift te stellen dat het door de rest van de familie niet geweten mag zijn dat zij nog contact heeft met haar zus. Wat er ook van zij, verzoekster brengt geen ernstige elementen of argumenten aan op basis waarvan zou kunnen worden aangenomen dat zij als alleenstaande vrouw en weduwe niet in staat zou zijn om in haar land van herkomst in haar levensonderhoud te voorzien.

Verder merkt de Raad op dat verzoekster de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing geheel ongemoeid laat:

“De door u aangehaalde medische problemen (depressie), welke u trouwens ook op generlei wijze kan staven (CGVS p. 8) kunnen niet volstaan om de erkenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen. Voor de beoordeling van medische problemen an sich, dient men zich te richten tot de daartoe geëigende procedure, namelijk een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoekster geheel ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

In de bestreden beslissing wordt voorts op goede gronden als volgt overwogen:

“Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 15 juli 2021) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils.,

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”.

Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven. U verklaarde overigens dat u Sri Lanka legaal, met gebruik van uw eigen paspoort verlaten heeft.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als weinig ernstig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

Met haar algemeen betoog over het beleid van de huidige eerste minister en voormalig president Rajapaksa ten aanzien van Tamils – al dan niet verdacht van banden met de LTTE – en de mogelijke gevolgen van de recente grondwetswijzingen voor minderheidsgroeperingen, waaronder de Tamils, werpt verzoekster geen ander licht op de appreciatie van haar vluchtmotieven. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar uiteenzetting verwijst naar "het vorige COI over de veiligheidssituatie in Sri Lanka". Voor zover daarin wordt gesteld dat Tamils met oppervlakkige banden met de LTTE of LTTE-kaderleden een doelwit blijven, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar het voorgaande waarbij gebleken is dat verzoekster er niet in slaagt aannemelijk te maken dat er in haar hoofd een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt, laat staan dat zij om die reden bij terugkeer zou worden vervolgd of gevisieerd. Het komt aan verzoekster toe *in concreto* aan te tonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in haar land van herkomst. De loutere verwijzing naar een verder niet gedateerd COI-rapport en krantenartikels over de veiligheidssituatie in Sri Lanka, zonder dit verder in verband te brengen met haar individuele omstandigheden, volstaat daartoe niet. Verzoekster brengt verder geen informatie bij waaruit kan blijken dat de landeninformatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd onjuist of niet langer actueel zou zijn.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofd van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt op basis

waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Sri Lanka.

2.3.4.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat de door haar aangehaalde problemen louter hypothetisch of onvoldoende ernstig zijn.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka actueel sprake is van een situatie van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tamil machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.7. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (RvS 11 januari 2007, nr. 166.563; I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315-349). Uit het voorgaande is gebleken dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing een correcte toepassing heeft gemaakt van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zodat verzoekster een schending van het rechtszekerheidsbeginsel niet aannemelijk maakt.

2.3.8. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing minstens te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN